

HEILIGE CHRISTOFFELPAROCHIE

GODS WOORD OP ZONDAG

Evangelie, overweging en andere berichten van het pastoresteam

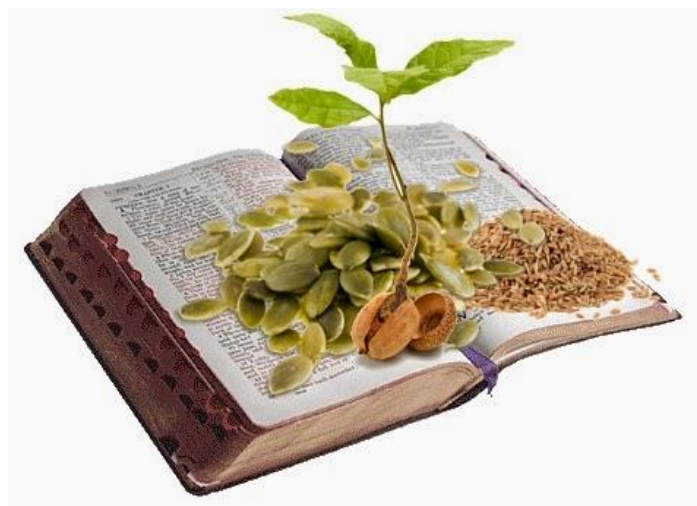
11^e zondag door het jaar, 16 juni 2024

Inleiding

Regelmatig spreekt Jezus over het Rijk Gods. Wat moeten de mensen zich daarbij voorstellen? Jezus heeft de vertwijfeling bij de mensen gezien en daarom de parabel van het zaad dat op het land valt en opschiet. Uit eigen kracht groeit het op tot de dag dat het geoogst kan worden. En nog een tweede vergelijking, die van het mosterdzaadje: hoe iets kleins kan uitgroeien tot iets groots. Beide: beelden uit de natuur, beelden die mensen herkennen en zo begrip van het Rijk Gods ‘meer begrijpbaar’ maken.

Evangelie: Marcus 4, 26-34

In die tijd zei Jezus tot de menigte: Het gaat met het Rijk Gods als met een man die zijn land bezaait; hij slaapt en staat op, 's nachts en overdag, en onderwijl kiemt het zaad en schiet op, maar hij weet niet hoe. Uit eigen kracht brengt de aarde vruchten voort, eerst de groene halm, dan de aar, dan het volgroeide graan in de aar. Zodra de vrucht het toelaat slaat hij er de sikkel in, want het is tijd voor de oogst. En verder: Welke vergelijking kunnen wij vinden voor het Rijk Gods en in welke gelijkenis zullen we het voorstellen? Het lijkt op een mosterdzaadje. Wanneer dat gezaaid wordt in de grond, is het wel het allerkleinste zaadje op aarde; maar eenmaal gezaaid schiet het op en het wordt groter dan alle tuingewassen, en het krijgt grote takken zodat de vogels in zijn schaduw kunnen nestelen. In vele dergelijke gelijkenissen verkondigde Hij hun zijn leer op de wijze die zij konden verstaan. Anders dan in gelijkenissen sprak Hij niet tot hen, maar eenmaal met zijn leerlingen alleen gaf Hij van alles uitleg.

Ter overweging

Op een dag zag een rabbi hoe een man een Johannesbroodboom aan het planten was. Wanneer zal dit boompje vrucht dragen?', vroeg hij. 'Over zeventig jaar antwoordde de man. 'Is dat niet erg dwaas', spotte de rabbi, 'denk jij over zeventig jaar nog de vruchten te kunnen plukken? Plant toch een boom die eerder vruchten draagt, dan kun je er tenminste zelf van genieten.' 'Och rabbi', zei de man, 'toen ik op de wereld kwam, vond ik een Johannesbroodboom en ik at ervan, zonder dat ik die geplant had. Dat hadden mijn voorouders voor mij gedaan. En zo plant ik deze boom, opdat mijn kinderen en kleinkinderen ervan kunnen genieten.'

De sfeer van deze vertelling moet Jezus beziel hebben, toen Hij over het Rijk Gods vertelde, zoals we vandaag gehoord hebben. In alle rust, terwijl de boer slaapt, maar niet tegen te houden, groeit het Rijk Gods onder ons. Zelfkiemend zaad en de mens wacht rustig af op wat onmerkbaar groeiende is. Eigenlijk past die houding niet bij ons, rustig afwachten. Onze wereld is een wereld van ongeduld en haast. Ons levenstempo is hoog, via email en whatsapp staan we in direct contact met elkaar. De elektronische snelweg brengt ons leven in een hoge versnelling. Met een simpele druk op de knop is er koffie, is er wereldnieuws, is er geld en ook gaan deuren open en dicht en wel onmiddellijk. Wachten doen we alleen in de file.

De evangelist Marcus past eigenlijk heel goed bij onze wereld. Heel vaak gebruikt hij het woord 'terstond' oftewel: direct, onmiddellijk. Maar toch komt juist hij met de gelijkenis van de slapende boer. Kennelijk heeft deze uitspraak van Jezus diepe indruk op hem gemaakt. Het Koninkrijk van God komt niet als een donderslag bij heldere hemel, maar groeit in het verborgene.

Als we dan om ons heen kijken naar de wereld van vandaag waarin mensen elkaar op gruwelijke wijze naar het leven staan, waarin velen een tekort hebben aan eerste levensbehoeften als eten en drinken, een veilig huis, waarin nog zoveel onvrede en onrecht is, dan vragen wij ons af: Heer, hoe komt dit ooit goed. Komt dat Rijk van U ooit tot stand?

Jezus weet dat het moeilijk is om ondanks alles vertrouwen te houden. Hij is zelf met een zware taak belast. Hij verkondigt Gods boodschap in een wereld die Hem vijandig gezind is, maar Hij gelooft vol

overtuiging in die boodschap. Hij vertrouwt op de kiemkracht van het koninkrijk en de groeikracht van Gods Woord. Daarom vertelt Hij nog een gelijkenis: die van het mosterdzaadje. Dat zaadje valt heel alleen in de aarde. Het is een van de kleinste zaadjes die er zijn. Maar toch: het kan uitgroeien tot een grote boom, waarin vogels kunnen nestelen en die schaduw geeft. Dat zo'n onooglijk zaadje zoveel belofte in zich draagt, geeft hoop dat het goed komt met dat koninkrijk van God. Het laat zien dat iets wat heel klein begint, kan uitgroeien tot iets groots. Daarvoor moeten we wel geduld hebben. We moeten het kleine zaadje de tijd geven om te groeien. Zo moeten we ook het koninkrijk de tijd geven te om zich te ontwikkelen. Wat begint bij één man uit Galilea, zal onweerstaanbaar uitgroeien, ondanks tegenstand en teleurstelling. Het is een prachtige boodschap van geduld en vertrouwen, van hoop en geloof. Het is een teken van geloven in het bijna onmogelijke: dat het goede, net als het mosterdzaadje, zal overwinnen; dat Gods rijk echt zal komen. Is dat niet iets waarnaar we allemaal verlangen?

De parabels van vandaag hebben ons veel te vertellen. Allereerst dat de boodschap van Jezus, ondanks het feit dat ze op langdurige en intense tegenstand zal stoten, uiteindelijk gehoor zal vinden. Die tegenstand was er niet alleen in Jezus' dagen. Hij is van alle tijden. Kijken we bijvoorbeeld vandaag de dag naar de wereld om ons heen, dan zien we hoe de boodschap van Gods koninkrijk nauwelijks nog te horen is. Maar de parabels leren ons ook dat deze boodschap toch gehoor zal vinden.

Wat we nodig hebben is geduld en vertrouwen in de werking van God, vertrouwen dat zijn Rijk zal groeien, ook al zien we het nog niet, of niet meer... We moeten opnieuw leren het kleine te eren. Onze kerkgebouwen zitten niet meer vol, religie neemt een bescheiden plaats in in onze maatschappij. Maar als we vieren in kleine kring, met zorg en aandacht, dan is dat goed. Als we op kleine schaal voor elkaar het leven licht maken, dan is dat goed. Als jonge ouders hun kind laten dopen, dan is dat goed. We zijn nog zo gewend te denken en te handelen vanuit de oude, massale volks-kerk, dat we bijna niet meer zien dat Gods Koninkrijk groeit uit kleine zaadjes, uit momenten waaraan we, als we niet opletten, voorbij gaan.

We ervaren toch regelmatig dat de liefde uiteindelijk overwint en zorgt voor vrede en goedheid. Een helpende hand, een bemoedigend woord - in dergelijke kleine tekenen ontkiemt onverwacht het zaad van Gods koninkrijk.

Wat Jezus ons met deze parabels vooral wil zeggen, is dat we ons niet te snel moeten laten ontmoedigen door wat we zien en horen. In het verborgene gebeurt het:

het zaad dat ontkiemt en groeit. Jezus vraagt ons om door te gaan en moed te houden, want wat eens goed begonnen is, zal goed eindigen: als een volgroeide mosterdboom en een akker klaar om te oogsten. Laten we daar met zijn allen op vertrouwen en blijven werken aan de komst van het koninkrijk dat Jezus ons voorhoudt.

Gebed

Heer, leer mij geloven
in de kiemkracht van de graankorrel:
kwetsbaar en broos,
maar tegelijk vruchtbaar en rijk.
Laat mij mijn talenten
met gulle hand uitzaaien
in de akker van de wereld,
zonder de zekerheid van een grote oogst,
maar met het volle vertrouwen
dat ze, dankzij U,
ooit zullen vrucht dragen. Amen.

Daar kan iets van God gebeuren

Waar mensen zich toewenden naar elkaar
en ervan afzien om over elkaar macht uit te oefenen,
daar kan iets van God gebeuren.

Waar mensen niet meer geloven in
het recht van de sterkste,
daar kan iets van God gebeuren.

Waar mensen elkaar gaan herkennen en aanvaarden
als kwetsbare lotgenoten,
daar kan het Koninkrijk van God komen.

Waar mensen van elkaar willen weten
dat ze geen van allen zonder liefde kunnen,
maar onmachtig zijn om alle pijn te voorkomen of te helen,
daar kan iets van God gebeuren.

God komt nooit met vertoon van macht,
maar in de ogen van zwakken en weerlozen
zie je het licht van zijn gelaat.

Mededelingen

Mede namens pastoor John de Zwart wens ik u alle goeds en een gezegend weekend toe.

Pastor Annie Schothorst-Vos

Voor de kinderen

Dit weekend vertelt Jezus over het Rijk van God. Daarmee bedoelen we een wereld waarin overal vrede is, waar recht wordt gedaan aan iedereen en waar liefde is.

Jezus vertelt dat Gods Rijk op een mosterdzaadje lijkt. Het mosterdzaad is het kleinste zaadje dat bestaat. Wanneer je dit zaadje in de grond stopt, dan groeit er uit dit hele kleine zaadje een boom. Deze boom wordt het grootst van alle planten. Zo'n boom krijgt dikke takken, en is zo groot dat de vogels hun nest kunnen bouwen in de schaduw van de takken.

Zo gaat het ook met het Rijk van God.

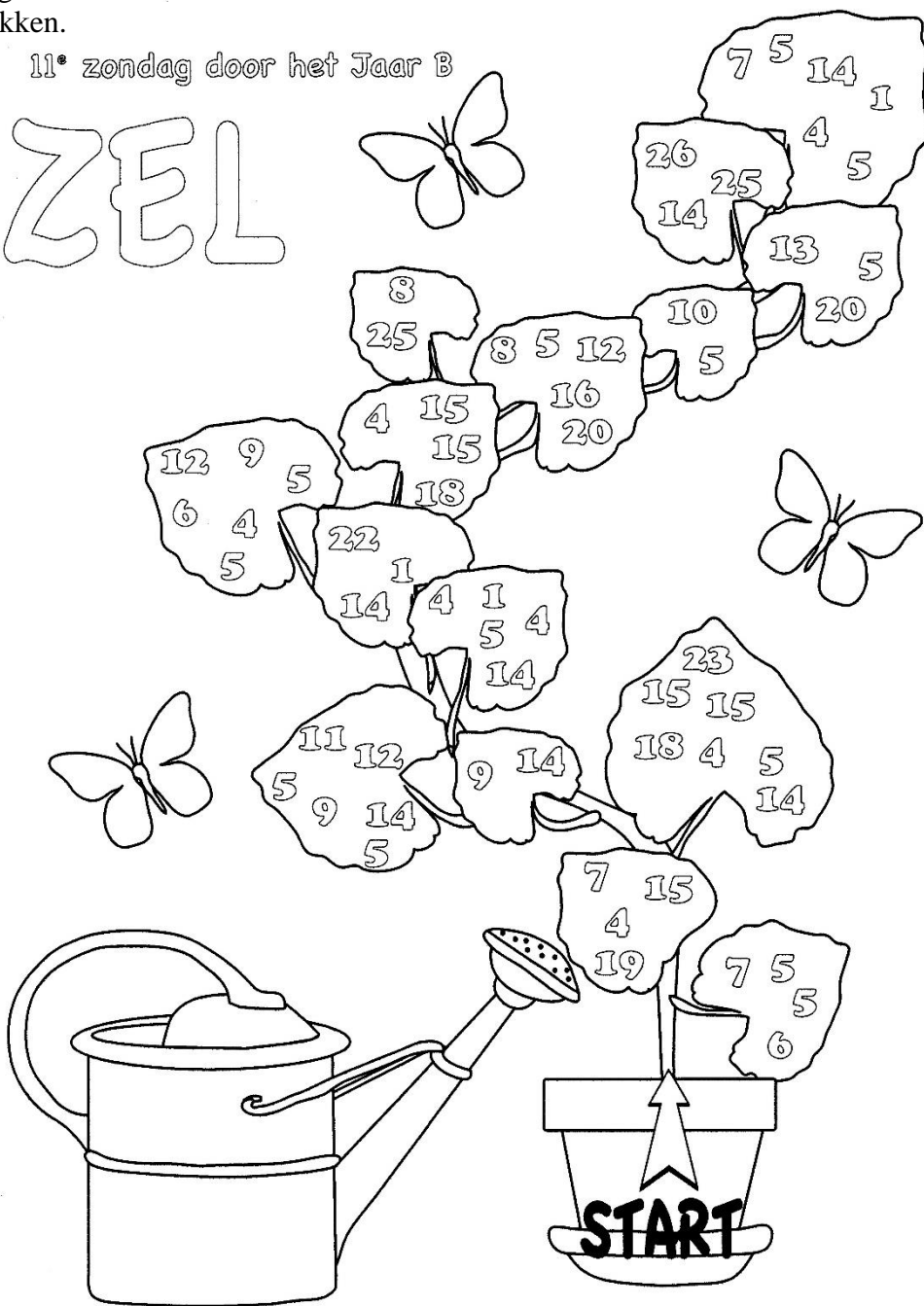
Zijn grote liefde kunnen we doorgeven door kleine daden van liefde. God vraagt ons niet allerlei grootse dingen doen, maar juist de kleine, alledaagse dingen met grote liefde zorg en aandacht.

Bijvoorbeeld door te luisteren naar elkaar, elkaar te helpen, niet kwaadspreken over een ander, een ander zeggen hoe goed zij/hij is, elkaar bedanken...

11^e zondag door het Jaar B

PUZZEL

1 = A	8 = H
2 = B	9 = I
3 = C	10 = J
4 = D	11 = K
5 = E	12 = L
6 = F	13 = M
7 = G	14 = N
15 = O	22 = V
16 = P	23 = W
17 = Q	24 = X
18 = R	25 = IJ
19 = S	26 = Z
20 = T	
21 = U	

Ontcijfer hieronder wat Jezus Woord voor ons betekent.
Begin bij de bladeren van de plant bij START en zo naar boven.

